

L'obra de la Banda de les Milícies

Diumenge, a La Unió Liberal

Diumenge, a migdia, la nostra Banda de les Milícies donà l'anunciat concert, a la sala de la Unió Liberal, a honor dels milicians de la Columna del Vallès Oriental que passaren uns dies de repòs a prop de les seves famílies després de combatre, durant dos mesos, en el front de guerra d'Aragó, en els sectors més propers d'Osca.

L'orquestra magnífica que formen els músics granollerins sota la batuta intel·ligentíssima d'aquest artista que és Josep M.ª Ruera, interpretà un selecte programa que va merèixer els càlids aplaudiments de la concurrència.

El nostre company Amador Garrell, en un breu parlament, agrafà, en nom de la ciutat, la defensa que les milícies fan del patrimoni del poble amb el seu heroisme, que és l'admiració del món, i amb el sacrifici de la pròpia vida.

Aquest sacrifici dels braus milicians, digué, és comprès i és estimat pel nostre poble, que a la reraguarda va realitzant la revolució que ha d'ésser l'ideal suprem que mantindrà el coratge dels soldats de la Llibertat i e's ajudarà a suportar les penalitats i privacions de la lluita sagrant a la què ens han abocat els nostres enemics de sempre, la carlinada, que avui s'anomena feixisme i demà qui sap què es dirà, però que són e's mateixos assassins de sempre: els del 17 de gener del 1875 i els del 13 de juliol del 1912.

L'acte acabà a la una de la tarda i el públic, entre el qual hi havia nombrós estol de milicians, sortí molt satisfet de la festa.

Dijous, dia 19, a la Casa del Poble de Tona

Dijous, dia 19, la Banda de Granollers es desplaçà al poble de Tona, on donà, aquella nit, un concert a la sala de la Casa del Poble, a profit de les Milícies i dels Hospitals de Sang.

Aquest concert, que era organitzat pel Consell Municipal d'aquell poble de la plana de Vic, congregà nombrós i entusiasta auditori a l'ampla sala de la forta entitat sindical adherida a la U. G. T., i constituí un nou èxit dels nostres músics, per cert molt merescut. El públic, entre el que hi havia bon nombre de milicians

DURRUTI

En aquesta lluita del poble contra els seus opressors, van caient homes i més homes. Són els soldats de la Llibertat. Són els màrtirs de la Llibertat. Són el Poble, immortal per l'esforç i el sacrifici de tots els seus fills. En aquestes grans commocions la individualitat no compta, o compta molt poc. L'esforç i el sacrifici és de tots. I el nom de cada ú, mentre dura la lluita, només es fa claror viva en el cor i el pensament dels que combaten a la seva vora i dels que són lligats a ells amb vincles de sang. ~ Hi ha noms, però, que devenen com un símbol. I ací en tenim un: Durruti. ~ Durruti ha mort a Madrid. Ha mort a la trinxera, fent cara a l'enemic. Ha mort com moren els homes de cor, lluitant a la defensa de la Llibertat. ~ El nom de Durruti posa avui, en el cor del poble, un pregon sentiment d'admiració. I hi posa també la ferma decisió de venjar-lo i de vèncer els seus assassins. ~ Durruti, heroi popular, és un d'aquells noms simbòlics que la història uneix sempre més a les gestes immortals. Era un exaltat, un més d'aquests desarrapats de la F. A. I. i de la C. N. T. Un d'aquests homes que, llevat de la seva llibertat, res no se'ls crema en les grans lluites ciutadanes, perquè res no posseeixen. I el lluitador de la causa proletària es llançà als carrers de Barcelona, el 18 de juliol, i va córrer, amb la seva gent, amb la seva colla de desarrapats, a les terres d'Aragó, i amb la seva audàcia i el seu heroisme salvà a Catalunya dels horrors de la guerra. Després, quan de Madrid s'oïen clams d'angoixa per la defensa de la capital de la República, Durruti va córrer a Madrid i allí ha trobat la mort gloriosa que sempre més aureolarà el seu nom. ~ Nosaltres, soldats d'aquest front únic per la defensa de la llibertat, davant la mort de Durruti — i de tots els que, com ell, defensen la causa del poble — renovem la nostra promesa de fidelitat als ideals de tota la nostra vida fins a l'heroisme i, si és precís, fins al sacrifici.

ferits al front d'Aragó, que passen la convalescència a aquell poble, exterioritzà continuament el seu entusiasme i els seus aplaudiments es repetiren i augmentaren a cada nova producció que interpretava la Banda. El mestre Ruera i tots els músics foren objecte de contínues ovacions a les quals es feren creditors per l'entusiasme i intel·ligència que posaren a la feina artística que realitzaren i que constitueix motiu de la més gran satisfacció per tots els granollerins.

L'entusiasme culminà cada vegada que la Banda interpretava els himnes populars, els quals foren oïts per la concurrència a peu dret i continuament ovacionats.

Amador Garrell digué unes paraules de salutació i remarcà la significació de la festa, com un acte més per a combatre l'enemic del poble, que amenaça el món amb la guerra més paorosa que ja mai haurà sofert la humanitat.

L'improvisació del nostre company, ja no cal dir-ho, contribuí a augmentar l'entusiasme de l'auditori, que a l'acaba-

ment del concert i després de contínues ovacions, mostrava la seva joia i el seu entusiasme en forma tal, que sens dubte ha d'encoratjar als nostres músics a prosseguir la lloable tasca que han emprès i que és l'exponent de la gran obra de la revolució en la nostra vida col·lectiva.

Avui la Banda de Granollers assistí a l'enterrament de Durruti

Era anunciat per aquest matí, un concert de la nostra Banda a la Cooperativa de Mollet. Més, la mort de Durruti és motiu perquè aquest concert s'hagi ajornat fins diumenge vinent, dia 29.

Així, la nostra Banda de les Milícies avui, a dos quarts de nou, es traslladarà a Barcelona i en l'acte grandios que és projectat per a aquest matí com pòstum homenatge del nostre poble a l'heroic guerriller de la revolució, els nostres músics formaran en l'imponent seguici al capdavant de la Federació local de Sindicats de la C. N. T. que aniran en massa a l'acte túbere.